

Arrest

nr. X van 8 december 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 28 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 november 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. MBOG en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Buea. U woonde voornamelijk in Kumba en vanaf 2010 in Limbe. U bent via uw vader een etnische Bale en u bent christen (presbyteriaanse kerk). U stelde lesbisch te zijn.

Uw ouders kregen 2 kinderen; uw oudere zus Erica en u. Uw moeder verliet uw vader toen Erica nog erg jong was. U had sindsdien geen contact meer met uw moeder. U liep school in Buea en stopte in Form 5. U begon nadien te werken als verkoopster van pantalons en ondergoed. In 2010 ging u een relatie aan met een man, Jerry. In juli 2010 dumpte hij u omdat hij uw lichaam niet aantrekkelijk vond.

Op 12 november 2010 overleed uw vader. U ging bij een jongere vriend van uw vader, die u papa noemde, en diens vrouw inwonen in Limbe. Door het feit dat Jerry u had gedumpt en dat uw vader was gestorven, voelde u zich niet langer meer aangetrokken tot mannen. In januari 2012 begon u een lesbische relatie met Vivian Aforang, een vrouw die regelmatig spullen bij u kocht. Uw zus Erica was ook lesbisch. In maart 2013 verliet zijn Kameroen, omdat ze omwille van haar seksuele geaardheid problemen kreeg. Ze reisde naar Canada en ze kreeg er een verblijfsvergunning nadat haar asiel was verleend. In oktober of november 2012 verkreeg u een paspoort, omdat u de intentie had om te reizen. Nadat Erica was vertrokken uit Kameroen omwille van haar lesbische geaardheid, namen de verdachtmakingen ten aanzien van u toe. Uit het feit dat u zo close met Erica was geweest, leidden de mensen af dat u ongetwijfeld ook lesbisch was. Om de gemoederen te bedaren besloot u met een man te trouwen. In juni 2013 belde u met Amah Nicolas Tah, een vriend van uw zus Erica, die 2 jonge kinderen had. Hij was zakenman en bevond zich op dat moment in het buitenland. U vroeg hem of hij met u wilde trouwen. Hij zei dat hij in september 2013 terug in Kameroen zou zijn. Op 30 september 2013 registreerden jullie het huwelijk voor de council. U zei hem van bij het begin dat u niet met hem wilde slapen, maar dat u wel met hem zou slapen wanneer hij u naar de VS zou brengen voor vakantie. Hij had veel vriendinnen en gebruikte u als oppas voor zijn kinderen. U gebruikte hem als dekmantel voor uw lesbische geaardheid. Toen na ruim 2 jaar nog geen kinderen waren geboren uit jullie huwelijk, begon Evelyn, de zus van Nicolas, hem hierover te interpellieren. Hij zei haar dat hij geen seks met u had. In 2016 probeerde hij u 3 keer tot seks te dwingen, maar u weigerde telkens en herhaalde dat u pas seks met hem zou hebben als hij u voor een vakantie naar de US zou brengen. Nicolas vroeg voor u een visum aan voor de US op basis van een uitnodiging van zijn nicht, Esther Sama, die in Maryland in de US woonde. Op 7 oktober 2016 ging u in Douala inkopen doen. U zou er het weekend doorbrengen. U werd opgebeld door papa, die u toeschreeuwde dat u hem te schande had gemaakt; dat uw vriendin Vivian was opgepakt, nadat Evelyn, de zus van uw echtgenoot, naaktfoto's en -video's van u en Vivian op Vivian's telefoon had gevonden. Hij raadde u aan om uw SIM kaart te veranderen en om hem opnieuw op te bellen. Hij zei dat hij zijn vrouw Sharon naar Douala zou sturen om een ticket voor u te kopen. U vertrok op 11 oktober 2016 vanuit Douala naar de US. U zei er bij aankomst dat u naar Kentucky wilde gaan, maar omdat de uitnodiging van de nicht van Nicolas uitging van Maryland, werd u dat niet toegestaan. U zei dat u asiel wilde vragen, maar er werd u gezegd dat dit niet kon, omdat u via een tussenstop van Kameroen naar de US was gereisd. U werd teruggestuurd naar Brussel nationaal, waar u op 14 oktober 2016 asiel vroeg.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U wist immers niet te overtuigen dat u lesbisch geaard bent en dat u ten gevolge daarvan genooddaakt werd om Kameroen te verlaten.

Het CGVS is in het licht van de elementen van uw dossier niet overtuigd dat u homoseksueel bent.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als lesbisch verwachten dat zij overtuigend is voor wat haar beleving en haar levensweg met betrekking tot haar seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van haar homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

Vooreerst legde u weinig doorleefde verklaringen af over de ontdekking en de beleving van uw lesbische geaardheid.

Wanneer u werd gevraagd wanneer u zich aangetrokken begon te voelen tot meisjes of vrouwen, antwoordde u 'In 2010 toen mijn vader overleed' (CGVS p. 18). Gevraagd of er een verband was tussen de dood van uw vader en het feit dat u zich aangetrokken voelde tot vrouwen, antwoordde u 'Mijn vader en Erica (i.e. uw zus) waren close met mij; toen mijn vader overleed is alles in mij gestorven; ik had geen gevoelens meer voor andere mannen' (CGVS p. 18). Ter bevestiging gevraagd of u zich sinds de dood van uw vader alleen nog aangetrokken voelde tot vrouwen, antwoordde u 'Ja' (CGVS, p. 18). Gevraagd of dat was omdat uw vader de laatste man was tot wie u zich aangetrokken voelde, antwoordde u bevestigend (CGVS, p. 18). Later verklaarde u dat u met zekerheid wist dat u vrouwen

verkoos toen uw (mannelijke) vriend, met wie u gedurende enkele maanden een seksuele relatie had, u dumpte, omdat u hem niet in de smaak viel (CGVS, p. 19). Uit wat u hier zegt kan worden afgeleid dat u het voorstelt alsof uw seksuele geaardheid voortvloeide uit enkele nare ervaringen, met name het feit dat een mannelijke seksuele partner u dumpte en het feit dat uw vader – de laatste man tot wie u zich aangetrokken had gevoeld – overleed. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u uw lesbische geaardheid beschouwt als een intrinsiek onderdeel van uzelf, en dat het precies vanuit deze geaardheid – en niet als gevolg van externe omstandigheden die niets met uw geaardheid te maken hebben – is dat u zich aangetrokken voelde tot vrouwen. Wanneer u gevraagd werd of u zich vóór 2010 (u was toen 20-21) nooit aangetrokken heeft gevoeld of verliefd bent geworden op een meisje of een jongen, antwoordde u dat u zich altijd aangetrokken voelde tot meisjes vóór 2010 (CGVS, p. 18). Op de vraag of u daar iets kan over vertellen, preciseerde u de naam van het college waar u school liep, en zei u dat u er studeerde (CGVS p. 18). Verduidelijkend dat niet gevraagd werd naar uw schoolleven, maar naar uw emotionele leven, vroeg u 'Vóór 2010 ?' (CGVS, p. 18). Wanneer de protection officer dit bevestigde zei u 'Voor 2010, voor mijn vader overleed voelde ik mij aangetrokken tot Jerry; dat was de man die mij dumpte (CGVS p. 19). Nogmaals verduidelijkend dat u niet meer uitleg over Jerry werd gevraagd, maar wel over uw verklaring dat u zich altijd aangetrokken voelde tot meisjes, antwoordde u 'Wat bedoel je ?' (CGVS p. 19). Wanneer nogmaals wordt herhaald dat u zei dat u zich altijd aangetrokken voelde tot meisjes en dat de vraag is om dat toe te lichten, antwoordde u met de wedervraag 'Waarom ik tot hen aangetrokken was ?' en voegde u eraan toe 'het was een meisjesschool er waren alleen meisjes en geen jongens' (CGVS p. 19). Gevraagd hoe het dan zou zijn geweest als er ook jongens op de school waren geweest, antwoordde u dat u het niet kan weten (CGVS p. 19). Naast de vaststelling dat u hier erg veel moeite doet om de vraag te ontwijken, wijst uw laatste antwoord erop dat u uw aantrekkingskracht tot vrouwen of mannen louter toeschrijft aan situationele factoren, met name aan de beschikbaarheid van meisjes of jongens op de school. U lijkt te suggereren dat u zich noodgedwongen – door de onbeschikbaarheid van jongens op uw school – aangetrokken voelde tot meisjes. Dit is ook niet verenigbaar met het feit dat seksuele geaardheid deel uitmaakt van iemands persoonlijkheid en niet iets is wat volkomen afhangt van de beschikbaarheid van mensen van hetzelfde of van het andere geslacht.

Over het begin van uw relatie met Vivian kunnen ook een aantal opmerkingen worden gemaakt. U zei dat ze een trouwe klant van u was ; gevraagd hoe u te weten kwam dat ze lesbisch was, antwoordde u 'Ze zei het mij'. Gevraagd in welke omstandigheden ze u dat zei, repliceerde u 'Ze zei dat ze zich aangetrokken voelde tot mij. Ze kwam dikwijls bij mij ze was reguliere klant. Op een dag zei ze dat ze zich aangetrokken voelde tot me en dat ze bij mij wilde blijven; ik zei "ok"' (CGVS p. 20). Ze zei ook dat het geen grap was en dat ze een relatie met u wilde. Gevraagd hoe u daarop reageerde, antwoordde u dat u 'cool with it' was en dat u het goed vond (CGVS. 20). Uit deze voorstelling van zaken lijkt het alsof Vivian u een doordeweekse mededeling deed en dat u daar op een lakonieke manier op reageerde met 'ok' en 'I'm cool with it'. Toen u – rekening houdend met het feit dat dit de eerste maal was dat een vrouw u het hof maakte en dat dit alles zich ook afspeelde in een homofobe maatschappelijke context – werd gevraagd of u niet verrast was, antwoordde u – hiermee ingaand op de suggestie van de protection officer - 'ja ze zei dat ik een mooi lichaam had en dat ze met mij samen wilde zijn' (CGVS p. 20). Uit uw later antwoord op de vraag of Vivian wist dat u lesbisch was op het moment dat ze zei dat u een mooi lichaam had en dat ze met u samen wilde zijn, met name 'Ik weet het niet ; ze zei het mij niet' (CGVS p. 20) blijkt in elk geval dat u het haar op dat moment nog niet gezegd had. Uw bewering dat Vivian dit op een doordeweekse dag bij het kopen van ondergoed zonder schroom zou hebben gezegd dat u een mooi lichaam had en dat ze met u samen wilde zijn, zonder dat zij wist dat u lesbisch geaard was, komt weinig geloofwaardig en erg risicovol over in een context waarin homoseksualiteit door de Kameroeners beschouwd wordt als een 'abomination', zoals u zelf zegt (CGVS p. 12).

Verder kunnen ook nog vragen gesteld worden bij het huwelijk dat u – volgens eigen zeggen – sloot om de gemoederen te bedaren, omdat geruchten liepen dat u - net als uw zus Erica – lesbisch was.

U verklaarde in juni 2013 een vriend van Erica, Nicolas, te hebben voorgesteld om te trouwen (CGVS p. 14), omdat toen ernstige verdenkingen op u rustten dat u ook lesbisch geaard was, net als uw zus (CGVS p. 14-15). U wilde met het huwelijk de gemoederen bedaren. Uit uw verklaringen blijkt dat het een verstandshuwelijk was; u vertelde hem van meet af aan dat u geen seks met hem wilde, en hij had verschillende vriendinnen en nam u als oppas voor zijn kinderen (CGVS p. 14-17). Uit wat u zegt blijkt echter dat u kon verwachten dat dit huwelijk als dekmantel voor de lopende geruchten dat u ook lesbisch geaard was, niet zou/kon standhouden. Uw beslissing om geen seks te hebben met Nicolas (CGVS p. 16), had namelijk als gevolg dat jullie geen kinderen zouden krijgen, hetgeen in de gemeenschap waar u verdacht werd van lesbische geaardheid, ongetwijfeld als een bevestiging

zou worden geïnterpreteerd voor uw lesbische geaardheid. Uw verantwoording dat jullie nog maar 2 jaar getrouwd waren en het bij sommige koppels 10 jaar duurde eer er kinderen kwamen, overtuigt niet (CGVS, p. 17), omdat u wist dat er nooit kinderen zouden komen als u weigerde seks met Nicolas te hebben, zodat de druk naarmate de tijd vorderde altijd maar zou worden opgevoerd, en de geruchten dat u lesbisch was hierdoor zouden worden aangewakkerd. Daarnaast verklaarde u ook dat Nicolas veel vriendinnen had en dat hij veel van huis was, hetgeen andermaal koren op de molen was voor diegenen die u ervan verdachten dat u lesbisch was. Gevraagd hoe u de toekomst zag met Nicolas, antwoordde u dat u geen toekomst zag met hem (CGVS p. 14) en toen u werd gezegd dat een huwelijk toch een langer engagement veronderstelde, antwoordde u dat u Nicolas niet voor altijd wilde trouwen (CGVS p. 15). Hieruit blijkt dat dit huwelijk als dekmantel voor uw lesbische geaardheid gedoemd was om op langere termijn haar doel voorbij te schieten.

Overigens kunnen ook vragen worden gesteld in hoeverre een man in Kameroense homofobe context bereid kan worden gevonden een vrouw te huwen (en met haar samen te leven), van wie de gemeenschap vermoedt dat ze lesbisch is – hetgeen hij ook weet -, van wie de zus Kameroen heeft verlaten omwille van haar lesbische geaardheid, die seksuele betrekkingen met hem weigert, die als voorwaarde voor seksuele betrekkingen oppert dat hij haar eerst een vakantie in de US moet schenken en die hem bijgevolg niet snel kinderen zal schenken (CGVS p. 14-15).

Daarnaast kan ook worden opgemerkt dat ernstige vragen kunnen worden gesteld bij uw vermogen om de risico's in te schatten die voortvloeiden uit uw beweerde lesbische relatie met Vivian.

U stelde tijdens het gehoor dat jullie altijd over de risico's [om als lesbisch koppel seks te hebben] praatten. Gevraagd naar wat jullie deden om niet betrappt te worden zei u 'Ik hield geen foto's van haar in mijn telefoon. We keken of er niemand in het huis was als we seks hadden. Ik had enkel seks met haar als papa er niet was (CGVS p. 25). Nochtans was het omwille van een onvoorzichtigheid van Vivian dat jullie problemen kregen; met name zei u dat uw schoonzus Evelyn in de telefoon van Vivian foto's en filmpjes zag waarop u en Vivian naakt te zien waren en kusten (CGVS p. 12 en 33). Gevraagd of u ook zulke foto's in uw telefoon bewaarde, antwoordde u 'Ik kon die er niet op bewaren; ik was getrouwd' (CGVS p. 25). Dit antwoord wekt verbazing, omdat het lijkt alsof u het risico van uw relatie met Vivian herleidt tot het overspelig karakter ervan ten opzichte van uw huwelijk, terwijl het risico er precies in bestond dat er 2 lesbische vrouwen op de foto's te zien waren. Ook zou men verwachten dat u zich bij uw verantwoording waarom u geen dergelijke foto's in uw telefoon bewaarde, niet zou beperken tot het vermelden van uw echtgenoot, maar dat u blij zou geven van het besef dat iedereen die dergelijke foto's in uw telefoon zou vinden een risico inhield, precies omwille van de wijd verspreide homofobie die de Kameroense maatschappij kenmerkt. Wanneer u gevraagd werd waarom Vivian dergelijke foto's bewaarde, antwoordde u 'Ik zei haar dat ze die niet mocht bewaren. Ik wilde dat ze de foto's delete. Ik weet niet waarom ze die bijhield' (CGVS p. 12). Hieruit blijkt dat u Vivian al had aangesproken op haar risicovol gedrag, wat het des te merkwaardiger maakt dat u zelf niet meer initiatief nam om te verifiëren of ze de foto's effectief verwijderd had, niet alleen in haar, maar ook in uw belang. Vermits u wist dat Vivian onzorgvuldig omging met materiaal dat potentieel risicovol was en gezien u zelf telkens de foto's van u en Vivian wiste op uw telefoon zou men toch verwachten dat u meer moeite zou hebben gedaan om regelmatig de telefoon van Vivian te checken, te meer omdat u beweerde dat jullie altijd praatten over de risico's om betrappt te worden en voorzorgsmaatregelen namen (CGVS, p. 25).

Verder zijn er ook nog een aantal vaagheden en merkwaardigheden in uw verklaringen die bijkomende vragen oproepen naar de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Wanneer u werd gevraagd of Vivian, met wie u ruim 4 en een half jaar een relatie had, (CGVS p. 4) voor jullie een relatie hadden, relaties had met mannen of vrouwen, antwoordde u 'Ze zei het niet' (CGVS p. 21). Gevraagd of u het haar vroeg, antwoordde u ontkennend (CGVS p. 21). Gevraagd waarom u het niet vroeg antwoordde u 'We dachten aan het heden; er was geen reden om het te vragen; ze was zo gehecht aan mij' (CGVS p. 21). Het komt weinig overtuigend over dat een hecht koppel, dat elkaar zeer frekwent zag gedurende ruim 4 en een half jaar het nooit zou hebben gehad over vroegere relaties. Toen u werd gevraagd of Vivian kinderen wilde antwoordde u 'We hebben het er niet over gehad' (CGVS p. 24). Ook dit wekt verbazing, omdat u thuis in Limbe 2 kinderen van uw echtgenoot opvoedde, zodat het toch voor de hand lag dat u het ook met Vivian over het (eventueel) samen hebben van kinderen zou hebben gehad (CGVS p. 14, 17).

U stelde dat uw zus Erica, die naar Canada vluchtte omwille van problemen ten gevolge van haar lesbische geaardheid, een reguliere partner had in Kameroen, Regina (CGVS p. 5). U zei dat uw zus

voor haar leven moest rennen en haar partner ook (CGVS p. 5). Gevraagd waar Regina verblijft, bleek u dat niet te weten (CGVS p. 5). Gevraagd of uw zus nooit vroeg om Regina te zoeken, antwoordde u ontkennend (CGVS p. 5). Het is bevreemdend dat u via uw zus in Canada nooit nog iets zou gehoord hebben over haar toenmalige partner.

U legde ook bedenkelijke verklaringen af over uw bekendheid met andere lesbische vrouwen in Kameroen. Op de vraag of Vivian de eerste lesbische persoon was met wie u kennis maakte, antwoordde u 'Ja na Jerry'. Gevraagd of u uw zus niet eerder kende, antwoordde u 'Ja ik dacht dat je vroeg naar een persoon waar ik een relatie mee had' (CGVS 25). Nochtans werd u niet gevraagd naar iemand met wie u een relatie had. Wanneer u even later gevraagd werd of u andere lesbische meisjes in Kameroen kent, antwoordde u 'Het is niet iets waar je over praat ; het is verboden' (CGVS p. 26). Wanneer de vraag nogmaals wordt herhaald, antwoordde u 'Nee' (CGVS p. 26). Het is vreemd dat u buiten uw zus en Vivian volstrekt geen andere lesbische vrouwen zou hebben gekend in Kameroen.

Verder stelde u – tot op het moment dat papa u belde dat Vivian was aangehouden – geen problemen te hebben gehad omwille van uw lesbische geaardheid in Kameroen (CGVS p. 26). U stelde wel dat vele mensen sinds het vertrek van uw zus Erica omwille van haar lesbische geaardheid dachten dat u ook lesbisch was omdat jullie zo close waren (CGVS p. 13, 29). Gevraagd of er dan geen mensen waren die u vroegen of u lesbisch was, antwoordde u 'ja papa'. Gevraagd of er ook andere mensen naar vroegen zei u 'Ja anderen ook'. Gevraagd wie precies, bleef u erg op de vlakte; u maakte melding van een jongen in de kerk die vroeg of u lesbisch was, zoals Erica. U zei dat er daarnaast nog veel anderen het u vroegen, maar gevraagd naar concrete namen van mensen zei u dat het er zo veel waren dat u zich niet alle namen kan herinneren (CGVS p. 29). Niet alleen is het vreemd dat u geen namen meer kan reproduceren van mensen die u interpeleerden over uw geaardheid (en voor wie u dus op uw hoede moest zijn), de interpellatie over uw seksuele geaardheid door zodanig veel mensen dat u hun namen niet kan herinneren is ook weinig verenigbaar met uw verklaring dat u nooit problemen had in Kameroen omwille van uw lesbische geaardheid.

Uw bekendheid met de situatie van homoseksuelen en lesbiennes in Kameroen is bovendien ondermaats.

U kende geen ontmoetingsplaatsen voor gays of lesbiennes in Kameroen en u wist ook niet of die daar bestaan (CGVS p. 26). U zegt te weten dat men kan opgesloten worden in Kameroen voor homoseksualiteit, maar u weet niet hoe lang iemand kan worden opgesloten (CGVS p. 27). Wanneer u gevraagd werd of u iets weet over de wet in verband met homoseksualiteit, antwoordt u vreemd genoeg dat u het wel wil checken als de protection officer dat wil (CGVS p. 27). Wanneer de protection officer verduidelijkte dat het de bedoeling was dat uw kennis hierover werd gevraagd, antwoordde u enkel 'Het is niet geaccepteerd dat weet ik, maar ik weet niet wat juist in de wet staat' (CGVS p. 27). U kende geen homorechtenactivisten in Kameroen (CGVS p. 27). U bleek geen prominente Kameroeners te kennen die homo of lesbisch waren (CGVS p. 28). U kende geen verenigingen in Kameroen die opkomen voor de rechten van lesbische vrouwen, en ook toen de naam AVAF u werd voorgelegd, die terugslaat op een vereniging van lesbiennes, bleek u deze niet te herkennen, evenmin als de naam Sandrine Ateh, de voorzitter van deze organisatie (CGVS p. 28 en informatie in het administratief dossier). Eric Ohene Lembembe, een Kameroens homorechtenactivist die werd omgebracht, kende u ook niet (CGVS p. 28 en zie informatie in het administratief dossier). De vereniging ADEFHO, die rechten van Kameroense homoseksuelen verdedigt, was u onbekend en ook Michel Tougué en Alice Nkom, 2 advocaten die bekend staan voor de verdediging van cliënten die homoseksueel of lesbisch zijn, waren u onbekend (CGVS p. 28 en informatie in het administratief dossier).

Uit dit alles blijkt dat uit uw verklaringen geenszins kan worden afgeleid dat u lesbisch geaard bent, of dat u als dusdanig zou worden gepercipieerd bij terugkeer naar Kameroen en dat u omwille daarvan een risico op 'vervolgning' of op het 'lijden van ernstige schade' zou lopen.

Met betrekking tot de door uw raadsman, Mr. Pieter-Jan De Block, per e-mail doorgestuurde documenten van uw zus Erica, die in Canada verblijft, met name een vrij onleesbare kopie van een verblijfskaart, en een brief (dd. 20 oktober 2016), waarin Erica verklaart dat zowel zij als u lesbisch geaard zijn en dat zij op basis van haar geaardheid de vluchtelingenstatus werd verleend in Canada, kan worden opgemerkt dat deze geen afbreuk doen aan voorgaande bedenkingen. Indien uw zus Erica werkelijk de vluchtelingenstatus werd verleend in Canada omwille van haar lesbische geaardheid, houdt dit niet in dat u daarom ook de vluchtelingenstatus zou moeten worden verleend. U heeft immers uw lesbische geaardheid niet aannemelijk weten te maken doorheen uw verklaringen. Dat uw zus in haar

brief verklaart dat u lesbisch geaard bent, doet hieraan geen afbreuk, omdat kan worden verondersteld dat jullie een nauwe persoonlijke band hebben. Dergelijke getuigenissen hebben dan ook slechts een zeer beperkte bewijswaarde, vermits kan worden verondersteld dat uw zus vooral loyaal wil zijn naar u toe. De omslag van Fedex waarin de documenten werden verzonden, doet evenmin iets af aan het voorgaande.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het enige middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoeksters asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U wist immers niet te overtuigen dat u lesbisch geaard bent en dat u ten gevolge daarvan genooddaakt werd om Kameroen te verlaten.

Het CGVS is in het licht van de elementen van uw dossier niet overtuigd dat u homoseksueel bent.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als lesbisch verwachten dat zij overtuigend is voor wat haar beleving en haar levensweg met betrekking tot haar seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van haar homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

Vooreerst legde u weinig doorleefde verklaringen af over de ontdekking en de beleving van uw lesbische geaardheid.

Wanneer u werd gevraagd wanneer u zich aangetrokken begon te voelen tot meisjes of vrouwen, antwoordde u 'In 2010 toen mijn vader overleed' (CGVS p. 18). Gevraagd of er een verband was tussen de dood van uw vader en het feit dat u zich aangetrokken voelde tot vrouwen, antwoordde u 'Mijn vader en Erica (i.e. uw zus) waren close met mij; toen mijn vader overleed is alles in mij gestorven; ik had geen gevoelens meer voor andere mannen' (CGVS p. 18). Ter bevestiging gevraagd of u zich sinds de dood van uw vader alleen nog aangetrokken voelde tot vrouwen, antwoordde u 'Ja' (CGVS, p. 18). Gevraagd of dat was omdat uw vader de laatste man was tot wie u zich aangetrokken voelde, antwoordde u bevestigend (CGVS, p. 18). Later verklaarde u dat u met zekerheid wist dat u vrouwen verkoos toen uw (mannelijke) vriend, met wie u gedurende enkele maanden een seksuele relatie had, u dumpte, omdat u hem niet in de smaak viel (CGVS, p. 19). Uit wat u hier zegt kan worden afgeleid dat u het voorstelt alsof uw seksuele geaardheid voortvloeide uit enkele nare ervaringen, met name het feit dat een mannelijke seksuele partner u dumpte en het feit dat uw vader – de laatste man tot wie u zich aangetrokken had gevoeld – overleed. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u uw lesbische geaardheid beschouwt als een intrinsiek onderdeel van uzelf, en dat het precies vanuit deze geaardheid – en niet als gevolg van externe omstandigheden die niets met uw geaardheid te maken hebben – is dat u zich aangetrokken voelde tot vrouwen. Wanneer u gevraagd werd of u zich vóór 2010 (u was toen 20-21) nooit aangetrokken heeft gevoeld of verliefd bent geworden op een meisje of een jongen, antwoordde u dat u zich altijd aangetrokken voelde tot meisjes vóór 2010 (CGVS, p. 18). Op de vraag of u daar iets kan over vertellen, preciseerde u de naam van het college waar u school liep, en zei u dat u er studeerde (CGVS p. 18). Verduidelijkend dat niet gevraagd werd naar uw schoolleven, maar naar uw emotionele leven, vroeg u 'Vóór 2010 ?' (CGVS, p. 18). Wanneer de protection officer dit bevestigde zei u 'Voor 2010, voor mijn vader overleed voelde ik mij aangetrokken tot Jerry; dat was de man die mij dumpte' (CGVS p. 19). Nogmaals verduidelijkend dat u niet meer uitleg over Jerry werd gevraagd, maar wel over uw verklaring dat u zich altijd aangetrokken voelde tot meisjes, antwoordde u 'Wat bedoel je ?' (CGVS p. 19). Wanneer nogmaals wordt herhaald dat u zei dat u zich altijd aangetrokken voelde tot meisjes en dat de vraag is om dat toe te lichten, antwoordde u met de wedervraag 'Waarom ik tot hen aangetrokken was ?' en voegde u eraan toe 'het was een meisjesschool er waren alleen meisjes en geen jongens' (CGVS p. 19). Gevraagd hoe het dan zou zijn geweest als er ook jongens op de school waren geweest, antwoordde u dat u het niet kan weten (CGVS p. 19). Naast de vaststelling dat u hier erg veel moeite doet om de vraag te ontwijken, wijst uw laatste antwoord erop dat u uw aantrekkingskracht tot vrouwen of mannen louter toeschrijft aan situationele factoren, met name aan de beschikbaarheid van meisjes of jongens op de school. U lijkt te suggereren dat u zich noodgedwongen – door de onbeschikbaarheid van jongens op uw school – aangetrokken voelde tot meisjes. Dit is ook niet verenigbaar met het feit dat seksuele geaardheid deel uitmaakt van iemands persoonlijkheid en niet iets is wat volkomen afhangt van de beschikbaarheid van mensen van hetzelfde of van het andere geslacht.

Over het begin van uw relatie met Vivian kunnen ook een aantal opmerkingen worden gemaakt. U zei dat ze een trouwe klant van u was ; gevraagd hoe u te weten kwam dat ze lesbisch was, antwoordde u 'Ze zei het mij'. Gevraagd in welke omstandigheden ze u dat zei, repliceerde u 'Ze zei dat ze zich aangetrokken voelde tot mij. Ze kwam dikwijls bij mij ze was reguliere klant. Op een dag zei ze dat ze zich aangetrokken voelde tot me en dat ze bij mij wilde blijven; ik zei "ok"' (CGVS p. 20). Ze zei ook dat het geen grap was en dat ze een relatie met u wilde. Gevraagd hoe u daarop reageerde, antwoordde u dat u 'cool with it' was en dat u het goed vond (CGVS. 20). Uit deze voorstelling van zaken lijkt het alsof Vivian u een doordeweekse mededeling deed en dat u daar op een lakonieke manier op reageerde met 'ok' en 'I'm cool with it'. Toen u – rekening houdend met het feit dat dit de eerste maal was dat een vrouw u het hof maakte en dat dit alles zich ook afspeelde in een homofobe maatschappelijke context – werd gevraagd of u niet verrast was, antwoordde u – hiermee ingaand op de suggestie van de protection officer - 'ja ze zei dat ik een mooi lichaam had en dat ze met mij samen wilde zijn' (CGVS p. 20). Uit uw later antwoord op de vraag of Vivian wist dat u lesbisch was op het moment dat ze zei dat u een mooi lichaam had en dat ze met u samen wilde zijn, met name 'Ik weet het niet ; ze zei het mij

niet' (CGVS p. 20) blijkt in elk geval dat u het haar op dat moment nog niet gezegd had. Uw bewering dat Vivian dit op een doordeweekse dag bij het kopen van ondergoed zonder schroom zou hebben gezegd dat u een mooi lichaam had en dat ze met u samen wilde zijn, zonder dat zij wist dat u lesbisch geaard was, komt weinig geloofwaardig en erg risicovol over in een context waarin homoseksualiteit door de Kameroeners beschouwd wordt als een 'abomination', zoals u zelf zegt (CGVS p. 12).

(...)

Daarnaast kan ook worden opgemerkt dat ernstige vragen kunnen worden gesteld bij uw vermogen om de risico's in te schatten die voortvloeiden uit uw beweerde lesbische relatie met Vivian.

U stelde tijdens het gehoor dat jullie altijd over de risico's [om als lesbisch koppel seks te hebben] praatten. Gevraagd naar wat jullie deden om niet betrap te worden zei u 'Ik hield geen foto's van haar in mijn telefoon. We keken of er niemand in het huis was als we seks hadden. Ik had enkel seks met haar als papa er niet was (CGVS p. 25). Nochtans was het omwille van een onvoorzichtigheid van Vivian dat jullie problemen kregen; met name zei u dat uw schoonzus Evelyn in de telefoon van Vivian foto's en filmpjes zag waarop u en Vivian naakt te zien waren en kusten (CGVS p. 12 en 33). Gevraagd of u ook zulke foto's in uw telefoon bewaarde, antwoordde u 'Ik kon die er niet op bewaren; ik was getrouwd' (CGVS p. 25). Dit antwoord wekt verbazing, omdat het lijkt alsof u het risico van uw relatie met Vivian herleidt tot het overspelig karakter ervan ten opzichte van uw huwelijk, terwijl het risico er precies in bestond dat er 2 lesbische vrouwen op de foto's te zien waren. Ook zou men verwachten dat u zich bij uw verantwoording waarom u geen dergelijke foto's in uw telefoon bewaarde, niet zou beperken tot het vermelden van uw echtgenoot, maar dat u blij zou geven van het besef dat iedereen die dergelijke foto's in uw telefoon zou vinden een risico inhield, precies omwille van de wijd verspreide homofobie die de Kameroense maatschappij kenmerkt. Wanneer u gevraagd werd waarom Vivian dergelijke foto's bewaarde, antwoordde u 'Ik zei haar dat ze die niet mocht bewaren. Ik wilde dat ze de foto's delete. Ik weet niet waarom ze die bijhield' (CGVS p. 12). Hieruit blijkt dat u Vivian al had aangesproken op haar risicovol gedrag, wat het des te merkwaardiger maakt dat u zelf niet meer initiatief nam om te verifiëren of ze de foto's effectief verwijderd had, niet alleen in haar, maar ook in uw belang. Vermits u wist dat Vivian onzorgvuldig omging met materiaal dat potentieel risicovol was en gezien u zelf telkens de foto's van u en Vivian wiste op uw telefoon zou men toch verwachten dat u meer moeite zou hebben gedaan om regelmatig de telefoon van Vivian te checken, te meer omdat u beweerde dat jullie altijd praatten over de risico's om betrap te worden en voorzorgsmaatregelen namen (CGVS,p. 25).

Verder zijn er ook nog een aantal vaagheden en merkwaardigheden in uw verklaringen die bijkomende vragen oproepen naar de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Wanneer u werd gevraagd of Vivian, met wie u ruim 4 en een half jaar een relatie had, (CGVS p. 4) voor jullie een relatie hadden, relaties had met mannen of vrouwen, antwoordde u 'Ze zei het niet' (CGVS p. 21). Gevraagd of u het haar vroeg, antwoordde u ontkennend (CGVS p. 21). Gevraagd waarom u het niet vroeg antwoordde u 'We dachten aan het heden; er was geen reden om het te vragen; ze was zo gehecht aan mij' (CGVS p. 21). Het komt weinig overtuigend over dat een hecht koppel, dat elkaar zeer frekwent zag gedurende ruim 4 en een half jaar het nooit zou hebben gehad over vroegere relaties. Toen u werd gevraagd of Vivian kinderen wilde antwoordde u 'We hebben het er niet over gehad' (CGVS p. 24). Ook dit wekt verbazing, omdat u thuis in Limbe 2 kinderen van uw echtgenoot opvoedde, zodat het toch voor de hand lag dat u het ook met Vivian over het (eventueel) samen hebben van kinderen zou hebben gehad (CGVS p. 14, 17).

U stelde dat uw zus Erica, die naar Canada vluchtte omwille van problemen ten gevolge van haar lesbische geaardheid, een reguliere partner had in Kameroen, Regina (CGVS p. 5). U zei dat uw zus voor haar leven moest rennen en haar partner ook (CGVS p. 5). Gevraagd waar Regina verblijft, bleek u dat niet te weten (CGVS p. 5). Gevraagd of uw zus nooit vroeg om Regina te zoeken, antwoordde u ontkennend (CGVS p. 5). Het is bevreemdend dat u via uw zus in Canada nooit nog iets zou gehoord hebben over haar toenmalige partner.

(...)

Verder stelde u – tot op het moment dat papa u belde dat Vivian was aangehouden – geen problemen te hebben gehad omwille van uw lesbische geaardheid in Kameroen (CGVS p. 26). U stelde wel dat vele mensen sinds het vertrek van uw zus Erica omwille van haar lesbische geaardheid dachten dat u ook lesbisch was omdat jullie zo close waren (CGVS p. 13, 29). Gevraagd of er dan geen mensen waren die u vroegen of u lesbisch was, antwoordde u 'ja papa'. Gevraagd of er ook andere mensen naar vroegen zei u 'Ja anderen ook'. Gevraagd wie precies, bleef u erg op de vlakte; u maakte melding van een jongen in de kerk die vroeg of u lesbisch was, zoals Erica. U zei dat er daarnaast nog veel anderen het u vroegen, maar gevraagd naar concrete namen van mensen zei u dat het er zo veel waren dat u zich niet alle namen kan herinneren (CGVS p. 29). Niet alleen is het vreemd dat u geen namen meer kan reproduceren van mensen die u interpelleerden over uw geaardheid (en voor wie u dus op uw hoede moest zijn), de interpellatie over uw seksuele geaardheid door zodanig veel mensen dat u hun namen niet kan herinneren is ook weinig verenigbaar met uw verklaring dat u nooit problemen had in Kameroen omwille van uw lesbische geaardheid.

Uw bekendheid met de situatie van homoseksuelen en lesbiennes in Kameroen is bovendien ondermaats.

U kende geen ontmoetingsplaatsen voor gays of lesbiennes in Kameroen en u wist ook niet of die daar bestaan (CGVS p. 26). U zegt te weten dat men kan opgesloten worden in Kameroen voor homoseksualiteit, maar u weet niet hoe lang iemand kan worden opgesloten (CGVS p. 27). Wanneer u gevraagd werd of u iets weet over de wet in verband met homoseksualiteit, antwoordt u vreemd genoeg dat u het wel wil checken als de protection officer dat wil (CGVS p. 27). Wanneer de protection officer verduidelijkte dat het de bedoeling was dat uw kennis hierover werd gevraagd, antwoordde u enkel 'Het is niet geaccepteerd dat weet ik, maar ik weet niet wat juist in de wet staat' (CGVS p. 27). U kende geen homorechtenactivisten in Kameroen (CGVS p. 27). U bleek geen prominente Kameroeners te kennen die homo of lesbisch waren (CGVS p. 28). U kende geen verenigingen in Kameroen die opkomen voor de rechten van lesbische vrouwen, en ook toen de naam AVAF u werd voorgelegd, die terugslaat op een vereniging van lesbiennes, bleek u deze niet te herkennen, evenmin als de naam Sandrine Ateh, de voorzitter van deze organisatie (CGVS p. 28 en informatie in het administratief dossier). Eric Ohene Lembembe, een Kameroens homorechtenactivist die werd omgebracht, kende u ook niet (CGVS p. 28 en zie informatie in het administratief dossier). De vereniging ADEFHO, die rechten van Kameroense homoseksuelen verdedigt, was u onbekend en ook Michel Tougué en Alice Nkom, 2 advocaten die bekend staan voor de verdediging van cliënten die homoseksueel of lesbisch zijn, waren u onbekend (CGVS p. 28 en informatie in het administratief dossier).

Uit dit alles blijkt dat uit uw verklaringen geenszins kan worden afgeleid dat u lesbisch geaard bent, of dat u als dusdanig zou worden gepercipieerd bij terugkeer naar Kameroen en dat u omwille daarvan een risico op 'vervolgving' of op het 'lijden van ernstige schade' zou lopen.

Met betrekking tot de door uw raadsman, Mr. Pieter-Jan De Block, per e-mail doorgestuurde documenten van uw zus Erica, die in Canada verblijft, met name een vrij onleesbare kopie van een verblijfskaart, en een brief (dd. 20 oktober 2016), waarin Erica verklaart dat zowel zij als u lesbisch geaard zijn en dat zij op basis van haar geaardheid de vluchtelingenstatus werd verleend in Canada, kan worden opgemerkt dat deze geen afbreuk doen aan voorgaande bedenkingen. Indien uw zus Erica werkelijk de vluchtelingenstatus werd verleend in Canada omwille van haar lesbische geaardheid, houdt dit niet in dat u daarom ook de vluchtelingenstatus zou moeten worden verleend. U heeft immers uw lesbische geaardheid niet aannemelijk weten te maken doorheen uw verklaringen. Dat uw zus in haar brief verklaart dat u lesbisch geaard bent, doet hieraan geen afbreuk, omdat kan worden verondersteld dat jullie een nauwe persoonlijke band hebben. Dergelijke getuigenissen hebben dan ook slechts een zeer beperkte bewijswaarde, vermits kan worden verondersteld dat uw zus vooral loyaal wil zijn naar u toe. De omslag van Fedex waarin de documenten werden verzonden, doet evenmin iets af aan het voorgaande."

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

Verzoekster is van mening een correcte beschrijving te hebben gegeven van de omstandigheden waarin ze haar seksuele geaardheid ontdekte. Het gaat volgens haar louter om een subjectieve beschrijving. Gelet op het subjectieve karakter van de antwoorden van verzoekster kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moeilijk een correcte analyse maken. Verzoekster benadrukt dat zij haar seksuele geaardheid ontdekte na het verlies van twee belangrijke mannelijke figuren, meer

bepaald haar ex-vriend en haar vader. Verzoekster wijst erop dat zij uitlegde dat deze twee gebeurtenissen aanleiding gaven tot de ontdekking van haar seksuele geaardheid. Het is na deze twee incidenten dat zij begon te overwegen om lesbische relaties met vrouwen te onderhouden.

De commissaris-generaal stelt volgens verzoekster ten onrechte dat er nergens uit haar verklaringen zou blijken dat ze haar seksuele geaardheid als een intrinsiek onderdeel van haarzelf beschouwt. Uit de door verzoekster gemaakte beschrijving blijkt duidelijk dat ze voor de twee voormelde incidenten erin slaagde haar seksuele geaardheid te negeren. Ze negeerde haar geaardheid wegens homofobie. Gelet op het feit dat ze haar ware geaardheid gedurende een lange periode onbewust genegeerde heeft, kon ze op een bepaald moment een mannelijke vriend hebben. Na de twee incidenten werd ze bewust van haar ware geaardheid. Verzoekster benadrukt dat zij zich voor 2010 aangetrokken voelde door meisjes. Ze was al homoseksueel maar ze was niet sterk genoeg om dit aan zichzelf toe te geven. Het feit dat zij haar psychologische toestand tijdens haar gehoor niet beschreef kan niet als tegenindicatie worden weerhouden. Het is algemeen geweten dat de meeste mensen geen verband kunnen leggen tussen hun daden en hun gevoelens. Ze hebben daarbij hulp en bijstand van een psycholoog.

Hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, komt het aan de asielzoeker toe om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is.

Uit verzoeksters verklaringen kan inderdaad worden afgeleid dat zij haar seksuele geaardheid ontdekte na het verlies van twee belangrijke mannelijke figuren, meer bepaald haar ex-vriend en haar vader. Dit zijn louter, zoals het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht aangaf, externe omstandigheden. Uit deze verklaringen blijkt geenszins dat zij haar lesbische geaardheid beschouwt als een intrinsiek onderdeel van haar persoon, en dat het precies vanuit deze geaardheid – en niet als gevolg van externe omstandigheden die niets met haar geaardheid te maken hebben – is dat zij zich aangetrokken voelde tot vrouwen. Verzoekster verklaarde zelfs dat zij met zekerheid vrouwen verkoos op het ogenblik dat haar toenmalige vriend haar vertelde dat zij niet zijn smaak was (stuk 4, gehoorverslag, p. 19). Het argument “*dat zij na deze twee incidenten begon te overwegen om lesbische relaties met vrouwen te onderhouden*” toont eens te meer aan dat zij haar voorgehouden geaardheid niet koppelt aan haar eigen persoon en “zijn”. Uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij haar voorgehouden lesbische geaardheid koppelt aan een keuze. Dit is een niet aanvaardbare zienswijze over een seksuele geaardheid die intrinsiek aan de persoonlijkheid is verbonden. Deze aan de persoon gebonden geaardheid wordt niet tijdens het leven ‘verworven’ door het maken van een keuze na het verlies van twee belangrijke mannelijke figuren. Waar verzoekster thans aangeeft dat zij haar geaardheid gedurende een langere periode onbewust heeft genegeerd wegens homofobie waardoor ze op een bepaalde moment een mannelijke vriend kon hebben, moet worden opgemerkt dat dit slechts een *post factum* verklaring is en volstaat dan ook niet om haar seksuele geaardheid in het licht van voorgaande verklaringen aannemelijk te maken. Dat zij haar geaardheid omwille van homofobie onbewust zou hebben genegeerd, verklaart niet waarom zij na het verlies van de twee mannen in haar leven zich plots bewust zou worden van haar “werkelijke” geaardheid. De homofobe context waarin verzoekster leefde was niet veranderd.

Los van de ontwijkende antwoorden die verzoekster gaf op de vragen met betrekking tot het zich aangetrokken voelen tot meisjes voor 2010, blijkt immers ook uit deze antwoorden dat verzoekster de aantrekkingskracht voor vrouwen toeschrijft aan situationele factoren met name het al dan niet beschikbaar zijn van meisjes of jongens. Het betoog dat zij al homoseksueel was voor 2010, dat het feit dat zij haar psychologische toestand tijdens haar gehoor niet beschreef niet als tegenindicatie kan weerhouden worden en dat het algemeen geweten is dat de meeste mensen geen verband kunnen leggen tussen hun daden en gevoelens en daarbij hulp van een psycholoog nodig heb, is dermate algemeen en kan geen afbreuk doen aan de bovenstaande concrete vaststellingen.

Wat betreft de vaststellingen met betrekking tot het begin van de relatie met V. geeft verzoekster aan dat niet kan worden betwist dat V. een risico heeft genomen, maar dat dit op zich niet voldoende is om tot ongeloofwaardige verklaringen te besluiten. Verzoekster meent dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening houdt met het feit dat ondanks homofobie, homoseksualiteit een realiteit blijft in Kameroen en dat uit “*de algemene gekende informatie*” blijkt dat tal van Kameroense homoseksuelen reeds in aanraking zijn gekomen met het gerecht. Een aantal onder hen kregen gevangenisstraffen. Deze homoseksuelen hebben risico's genomen en werden daardoor opgepakt. Dit toont aan dat homoseksuelen risico's nemen, zowel bij de totstandkoming van hun relatie alsmede bij de beleving ervan. Ook wijst verzoekster erop dat V. een vaste klant van

verzoekster was die in deze hoedanigheid wist dat zij op een zekere mate van begrip van verzoekster kon rekenen. Het is niet uitgesloten dat V. gewacht heeft totdat ze een reguliere klant van verzoekster werd alvorens haar voorstel aan verzoekster te formuleren. Ze wist op dat moment dat het risico kleiner was.

Met dit betoog gaat verzoekster volledig voorbij aan de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen: *“Uit de door verzoekster tijdens het gehoor geschetste voorstelling van zaken lijkt het alsof V. haar een doordeweekse mededeling deed en dat zij daar op een laconieke manier op reageerde met ‘ok’ en ‘I’m cool with it’. Toen haar – rekening houdend met het feit dat dit de eerste maal was dat een vrouw haar het hof maakte en dat dit alles zich ook afspeelde in een homofobe maatschappelijke context – werd gevraagd of zij niet verrast was, antwoordde verzoekster – hiermee ingaand op de suggestie van de protection officer - ‘ja ze zei dat ik een mooi lichaam had en dat ze met mij samen wilde zijn’ (CGVS p. 20).”*. Dit zijn dermate oppervlakkige verklaringen die getuigen van weinig emotionele betrokkenheid te meer gelet op de homofobe maatschappij in Kameroen en verzoeksters verklaringen met betrekking tot haar zus die zoals zij zelf aangeeft “moest rennen voor haar leven” en vervolgens asiel aanvraag in Canada omwille van haar lesbische geaardheid (stuk 4, gehoorverslag, p. 4, 5).

Uit verzoeksters verklaringen blijkt ook dat V. op dat ogenblik niet wist dat verzoekster lesbisch was. Verzoeksters bewering dat V. op een doordeweekse dag bij het kopen van ondergoed zonder schroom zou hebben gezegd dat zij een mooi lichaam had en dat ze met haar samen wilde zijn, zonder dat zij wist dat verzoekster lesbisch was, acht de Raad niet geloofwaardig. Een dergelijk risicovol gedrag in een homofobe maatschappij is niet aannemelijk. Het algemene argument dat homoseksuelen risico's nemen aangezien zij in contact komen met het gerecht, verklaart niet waarom V. *in casu* niet omzichtiger is omgesprongen met het uiten van haar gevoelens voor verzoekster. Op dat ogenblik was V. naar eigen zeggen een vaste klant van verzoekster, doch hieruit kan niet worden afgeleid dat er tussen hen een band was ontstaan, in die mate dat zij wisten dat zij mekaar konden vertrouwen en 'het risico kleiner was'. Het loutere gegeven een vaste klant te zijn biedt hiertoe geen enkele indicatie. Het argument dat het niet is uitgesloten dat V. gewacht heeft totdat ze een reguliere klant van verzoekster werd alvorens haar voorstel aan verzoekster te formuleren is louter speculatief.

De enkele stelling dat het in Kameroen algemeen geweten is dat aldaar een reeks homoseksuelen door de gerechtelijke instanties vervolgd en veroordeeld werden omdat ze betrappt werden naar aanleiding van de risico's die ze genomen hadden in het kader van een homofobe context volstaat niet teneinde afbreuk te doen aan de volgende concrete vaststellingen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde op basis van verzoeksters eigen verklaringen terecht:

“U stelde tijdens het gehoor dat jullie altijd over de risico's [om als lesbisch koppel seks te hebben] praatten. Gevraagd naar wat jullie deden om niet betrappt te worden zei u ‘Ik hield geen foto's van haar in mijn telefoon. We keken of er niemand in het huis was als we seks hadden. Ik had enkel seks met haar als papa er niet was (CGVS p. 25). Nochtans was het omwille van een onvoorzichtigheid van Vivian dat jullie problemen kregen; met name zei u dat uw schoonzus Evelyn in de telefoon van Vivian foto's en filmpjes zag waarop u en Vivian naakt te zien waren en kusten (CGVS p. 12 en 33). Gevraagd of u ook zulke foto's in uw telefoon bewaarde, antwoordde u ‘Ik kon die er niet op bewaren; ik was getrouwd’ (CGVS p. 25). Dit antwoord wekt verbazing, omdat het lijkt alsof u het risico van uw relatie met Vivian herleidt tot het overspelig karakter ervan ten opzichte van uw huwelijk, terwijl het risico er precies in bestond dat er 2 lesbische vrouwen op de foto's te zien waren. Ook zou men verwachten dat u zich bij uw verantwoording waarom u geen dergelijke foto's in uw telefoon bewaarde, niet zou beperken tot het vermelden van uw echtgenoot, maar dat u blij zou geven van het besef dat iedereen die dergelijke foto's in uw telefoon zou vinden een risico inhield, precies omwille van de wijd verspreide homofobie die de Kameroense maatschappij kenmerkt. Wanneer u gevraagd werd waarom Vivian dergelijke foto's bewaarde, antwoordde u ‘Ik zei haar dat ze die niet mocht bewaren. Ik wilde dat ze de foto's delete. Ik weet niet waarom ze die bijhield’ (CGVS p. 12). Hieruit blijkt dat u Vivian al had aangesproken op haar risicovol gedrag, wat het des te merkwaardiger maakt dat u zelf niet meer initiatief nam om te verifiëren of ze de foto's effectief verwijderd had, niet alleen in haar, maar ook in uw belang. Vermits u wist dat Vivian onzorgvuldig omging met materiaal dat potentieel risicovol was en gezien u zelf telkens de foto's van u en Vivian wiste op uw telefoon zou men toch verwachten dat u meer moeite zou hebben gedaan om regelmatig de telefoon van Vivian te checken, te meer omdat u beweerde dat jullie altijd praatten over de risico's om betrappt te worden en voorzorgsmaatregelen namen (CGVS, p. 25)”.

De stelling dat zij zich mentaal als een ware echtgenote probeerde te beschouwen en geen foto's in haar gsm hield omdat dit in een echt huwelijk ook niet mag, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat het gelet op haar eigen verklaringen lijkt alsof verzoekster het risico van haar relatie met V. herleidt

tot het overspelig karakter ervan ten opzichte van haar huwelijk, terwijl het risico er precies in bestond dat er twee lesbische vrouwen op de foto's te zien waren. Verzoekster verschoont noch weerlegt dit. Het argument dat zij zich mentaal als een ware echtgenote probeerde te beschouwen raakt in de gegeven context kant noch wal. Gelet op de homofobe maatschappij in Kameroen en verzoeksters eigen verklaringen met betrekking tot haar zus die zoals zij zelf aangeeft "moest rennen voor haar leven" en vervolgens asiel aanvraag in Canada omwille van haar lesbische geaardheid (stuk 4, gehoorverslag, p. 4, 5) maakt dat het niet aannemelijk is dat dergelijke risico's worden genomen.

Voorts acht de Raad het niet aannemelijk dat een hecht koppel, dat naar eigen zeggen elkaar zeer frequent zag gedurende ruim vier en een half jaar het nooit zou hebben gehad over vroegere relaties, noch over het hebben van kinderen. Het algemene betoog dat de mens vrij is om keuzes te maken en verzoekster en haar partner ervoor gekozen hebben om niet over het verleden te praten overtuigt niet. In een normale, hechte relatie kan worden aangenomen dat er gepeild wordt naar vorige relaties. Verzoekster haalt overigens geen enkele reden aan waarom er niet over het verleden zou kunnen worden gepraat. Ook over het hebben kinderen zouden zij niet hebben gepraat, hetgeen de Raad evenzeer onaannemelijk acht. Ook al gaat het om een homoseksuele relatie, toch kan worden verwacht dat een dergelijk onderwerp aan bod komt te meer omdat verzoekster zorgde voor de kinderen van haar man. De Raad stelt bovendien vast dat verzoekster er evenmin een idee van had wanneer V. haar geaardheid ontdekte (stuk 4, gehoorverslag, p. 24).

Met betrekking tot verzoeksters onwetendheid over de ex-partner van haar zus, herhaalt verzoekster slechts haar verklaringen en geeft zij te kennen dat zij haar onwetendheid als irrelevant beschouwt. Met het louter herhalen van haar verklaringen doet zij geen afbreuk aan de gedane vaststellingen. De Raad acht het in de geschetste context dat haar zus naar Canada vluchtte omwille van problemen ten gevolge van haar lesbische geaardheid, een reguliere partner had in Kameroen, R. en dat zij beide voor hun leven moest rennen, niet aannemelijk dat verzoekster totaal onwetend is omtrent R.'s verblijf en dat haar zus nooit vroeg om R. te zoeken.

Met de argumentatie dat het niet vreemd is dat zij de namen vergeten is van de personen die haar vroegen of zij lesbisch was omdat dit geen vrienden waren, gaat verzoekster volstrekt voorbij aan de concrete motivering van de bestreden beslissing: *"Verder stelde u – tot op het moment dat papa u belde dat Vivian was aangehouden – geen problemen te hebben gehad omwille van uw lesbische geaardheid in Kameroen (CGVS p. 26). U stelde wel dat vele mensen sinds het vertrek van uw zus Erica omwille van haar lesbische geaardheid dachten dat u ook lesbisch was omdat jullie zo close waren (CGVS p. 13, 29). Gevraagd of er dan geen mensen waren die u vroegen of u lesbisch was, antwoordde u 'ja papa'. Gevraagd of er ook andere mensen naar vroegen zei u 'Ja anderen ook'. Gevraagd wie precies, bleef u erg op de vlakte; u maakte melding van een jongen in de kerk die vroeg of u lesbisch was, zoals Erica. U zei dat er daarnaast nog veel anderen het u vroegen, maar gevraagd naar concrete namen van mensen zei u dat het er zo veel waren dat u zich niet alle namen kan herinneren (CGVS p. 29). Niet alleen is het vreemd dat u geen namen meer kan reproduceren van mensen die u interpelleerden over uw geaardheid (en voor wie u dus op uw hoede moest zijn), de interpellatie over uw seksuele geaardheid door zodanig veel mensen dat u hun namen niet kan herinneren is ook weinig verenigbaar met uw verklaring dat u nooit problemen had in Kameroen omwille van uw lesbische geaardheid."* Het argument dat deze personen geen naaste vrienden waren, verschoont dit hoe dan ook niet. Evenmin kan verzoekster voorhouden dat "een paar mensen" haar vroegen of zij lesbisch was. Uit het gehoorverslag blijkt duidelijk dat verzoekster te kennen gaf dat het om zodanig veel mensen ging, dat zij de namen was vergeten (stuk 4, gehoorverslag, p. 32).

Het feit dat verzoekster slechts één homoseksuele relatie zou gehad hebben en haar partner in haar zaak zou hebben ontmoet, verschoont niet waarom verzoekster geen ontmoetingsplaatsen voor gays of lesbiennes in Kameroen kende en zelfs niet wist of die daar bestaan. Verzoekster verklaarde een homoseksuele relatie te hebben gehad gedurende meer dan vier jaar. Het is dan ook niet aannemelijk dat zij volstrekt onwetend is omtrent het bestaan van deze ontmoetingsplaatsen. Verzoeker tracht voorts ten onrechte het gebrek aan kennis in haar hoofde omtrent de wetgeving inzake homoseksualiteit te vergoelijken door te stellen dat dit beter aan juristen kan worden overgelaten en is van mening dat nergens uit blijkt dat homoseksuelen beter in staat zouden zijn om de wetgeving te kennen. De voormelde gegevens zijn echter van wezenlijk belang voor iemand die beweert gedurende meer dan vier jaar een lesbische relatie te hebben gehad in Kameroen zodat redelijkerwijze kon worden verwacht dat verzoekster hiervan, op de hoogte zou zijn te meer zij aangaf te door andere mensen te worden verdacht een lesbische relatie te hebben en zij verklaarde dat haar eigen zus Kameroen heeft moeten ontvluchten omwille van een lesbische relatie. De algemene argumentatie dat de meeste

homoseksuelen voorzichtig proberen te zijn om straffen te vermijden en dat de meeste mensen pas interesse vertonen voor hun straf op het moment dat ze door het openbaar ministerie vervolgd worden, kan dan ook geen afbreuk doen aan de gedane vaststellingen omtrent verzoeksters onwetendheid.

Voor zover verzoekster betoogt dat zij met betrekking tot bepaalde aspecten, correcte verklaringen zou hebben gegeven die niet zou zijn opgenomen in de bestreden beslissing, dient te worden gesteld dat elementen of gegevens in het voordeel van de vreemdeling niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RvS, nr. 178.032, 19 december 2007). Bovendien verschoont dit haar onwetendheid met betrekking tot de in de bestreden beslissing aangetoonde onwetendheid van bepaalde aspecten niet.

Documenten beschikken slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielaanvraag ongelofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het aanvraag worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben.

De Raad stelt vast de neergelegde uitnodiging van de politie en een document waaruit blijkt dat ze gezocht wordt fotokopieën betreffen. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

Wat betreft de neergelegde foto's moet worden opgemerkt dat deze geen bewijs vormen van de werkelijke feiten. Dergelijke foto's kunnen immers gemakkelijk worden geënceneerd. De Raad is van mening dat dit *in casu* ontegensprekelijk het geval is. Op deze foto's wordt een vrouw zittend in een vrachtwagen afgebeeld en is evenzeer te zien dat er zich een groot wit vlak voor de vrouw bevindt waarop de naam van V. geschreven staat en vermeldt wordt dat ze een relatie heeft met verzoekster. Deze foto's zijn overduidelijk het resultaat van amateuristisch knip- en plakwerk. Het gaat om zeer donkere en onduidelijke foto's waardoor het grote witte vlak dat op alle foto's terugkomt in schril contrast staat met de rest van wat op de foto wordt afgebeeld, wat maakt dat deze foto's duidelijk een gefabriceerd karakter vertonen. Ook het hoofd van de vrouw zoals dit op de eerste foto te zien is staat in een dermate onnatuurlijke houding waaruit duidelijk blijkt dat de foto gemanipuleerd werd. Er worden evenmin originele foto's neergelegd.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet, waardoor het voordeel van de twijfel niet kan worden toegestaan.

2.5. Verzoekster maakt, gelet op wat voorafgaat, niet aannemelijk dat zij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekster in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht december tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

C. DIGNEF